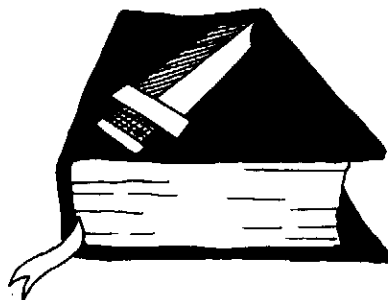

Bibelen

Jesus møter oss i sitt Ord

Jesus har på en spesiell måte lovet å være sammen med oss når vi leser hans ord. Et lite avsnitt fra et stykke av Robert Boyd Mungers «Mitt hjerte — Kristi bolig» (oversatt fra et hefte utgitt av den engelske lagsbevegelsen) illustrerer dette på en meget god måte. Stykket sammenligner et kristent menneske med et hus med mange rom:

Vi gikk videre inn i salongen. Dette rommet var lyst og trivelig, intimt og komfortabelt. Jeg likte det. Det var en peis der, polstrede stoler, en bokhylle, sofa – og en rolig atmosfære.

Han syntes også å være fornøyd med det. «Dette er virkelig et hyggelig rom», sa han. «La oss komme hit ofte. Her er stille og rolig og vi kan ha fellesskap med hverandre.»

Som en ung kristen var jeg selvfølgelig spent. Jeg kunne ikke tenke meg noe jeg heller ville enn å ha noen minutter alene med Kristus i et nært fellesskap.

«Jeg kommer til å være her tidlig hver morgen», lovet han. «Møt meg her, så kan vi begynne dagen sammen». Morgen etter morgen gikk jeg ned i salongen. Han tok en av bøkene fra bokhylla og så leste vi sammen. Han delte med meg fra Bibelens rikdommer og la ut om dens sannheter. Det gjorde meg godt å se hans nåde og kjærlighet til meg. Det var fantastiske timer vi tilbrakte sammen. Slik møttes vi til andaktsstund dag etter dag.

Men på grunn av mange gjøremål og oppgaver begynte jeg gradvis å korte ned på denne tiden. Jeg vet ikke riktig hvorfor, men jeg syntes vel jeg hadde det for travelt til å tilbringe tid med Kristus. Dette var ikke tilsiktet, som du sikkert forstår. Det ble bare slik. Til slutt gikk det så langt at tiden ikke bare ble avkortet, men jeg begynte også å hoppe over en dag eller to nå og da. Det var eksamenstid på universitetet. Dessuten var det andre presserende omstendigheter som førte til at jeg kunne utelate denne stunden to dager etter hverandre og ofte enda lenger.

Jeg husker spesielt en morgen da jeg hadde hastverk og løp ned trappa ivrig etter å komme avgårde. Idet jeg passerte salongen, så jeg at døra sto på gløtt. Jeg tittet inn. Det var ild på peisen, og Mesteren satt der inne. Plutselig tenkte jeg forferdet med meg selv: «Han er jo min gjest! Jeg har selv invitert han inn i mitt hjerte. Han hadde kommet som Herre i mitt hjem. Og nå, i dette øyeblikk, neglisjerte jeg ham». Jeg smudde og gikk inn. Med nedslåtte øyne sa jeg: «Nådige Herre, tilgi meg. Har du vært her alle disse morgenene?»

«Ja», sa han, «jeg lovet deg jo at jeg skulle komme hit hver morgen for å treffe deg». Da ble jeg enda mer skamfull. Han hadde vært trofast selv om jeg hadde vært troløs. Jeg ba om tilgivelse, og han tilga straks, slik han alltid gjør når vi angrer oppriktig.

Han sa: «Feilen er at du har sett på andaktsstunden, bibelstudiet og bønnetiden bare som bidrag til din egen åndelige vekst, men du har glemt at denne tiden betyr noe for meg også. Husk – jeg elsker deg! Jeg har kjøpt deg for en meget høy pris. Jeg ønsker ditt fellesskap. Ikke overse denne tiden, selv om det bare er for min skyld. Hva dine ønsker enn måtte være, så husk at jeg vil ha tid sammen med deg».

Dette at Kristus ønsker mitt fellesskap, at han elsker meg, at han venter på meg, at han ønsker at jeg skal være sammen med ham og han med meg, har gjort mer til å forandre min stille stund med Gud enn noe annet. La ikke Kristus være alene i ditt hjertes salong, men avsett tid hver dag til å lese i Guds Ord og til å be – tid hvor du kan være alene sammen med HAM.

Når vi ikke «får til» å ha andaktsstund

Denne gangen siterer vi fra heftet «Kristenlivets B-vitaminer» (Credo Forlag) der en voksenleder samtaler med en av guttene i skolelaget.

- La meg få lov til å si litt om hva jeg opplevde for et par år siden, sa Reidar. - En gang menigheten var samlet, ble vi delt inn i grupper og bedt om å fortelle hverandre hvordan vi praktiserte dette med en daglig stille stund. Jeg kan ikke si annet enn at jeg grudde meg til det ble min tur, for da var det minst fjorten dager siden jeg hadde åpnet Bibelen. Men så fikk jeg litt av en overraskelse. De fleste som var med i gruppa hadde det på samme måten som jeg.

- Var det ei gruppe med voksne?

- Ja, faktisk. Du må ikke gå rundt og tro at voksne har det lettere enn dere. Men la meg få lov til å fortsette: Vi som var sammen i den gruppa visste heldigvis at det var mange av Guds velsignelser vi gikk glipp av, når vi holdt oss borte fra Guds Ord, og derfor ble vi enige om at vi skulle ta oss sammen. Men det var jo ikke første gangen vi tok oss sammen. Vi hadde gjort det før også, hver for oss, men det hadde ikke holdt så veldig lenge. Derfor ble vi enige om at vi skulle be systematisk for hverandre, og så skulle vi etter et par uker spørre hverandre om hvordan det gikk med gjennomføringen av planen. Vi rett og slett begynte å holde hverandre litt i ørene. Av og til trenger vi det. Har du noen som kan holde deg i ørene, tror du?

- Jeg kan ikke komme på noen, svarte Bernt. - Tanken er ny for meg.

- Virker den skremmende?

- Jeg vet ikke riktig. I alle fall skal jeg prøve å komme i gang med en halv times bibelstudium hver dag.

- En halv times Bibelstudium?! Reidar hevet stemmen betraktelig.

- Synes du det er for lite?

- Tvert imot. Jeg synes det er for mye.

Bernt begynte å se ut som et levende spørsmålstegn, og Reidar måtte fortelle hvorfor det var for dristig å satse på en halv time.

- Tenk på at det hittil har vært vanskelig for deg å sette av tid i det hele tatt. Hvorfor tror du da at du plutselig skal klare å sette av en hel halvtime? Har du ikke hørt hvordan treningsprogrammet er for dem som skal bli sverdslukere?

- Tror ikke det. Har liksom aldri tenkt å bli sverdsluker.

- Nå har du sjansen. Du begynner med knappenåler, så øker du etter hvert på til spiker og tollekniver, og så kan du etter en stund begynne med sverd.

- Morsomt.

- En av de beste vitsene jeg kan, forsikret Reidar. - Og den har et godt poeng: En skal starte beskjedent og heller øke på litt etter hvert. Sett av 10-15 minutter til å begynne med. Det er overkommelig. Når du har greid det, kan du øke på til 20 minutter. Og skal du komme inn i en rutine, er det viktig at du setter av tid hver dag. Det dummeste du gjør, er å la være å ta de 10 minuttene en dag for i stedet å satse på 20 minutter neste dag.

- Det høres så lite ut.

Reidar sukket.

- Du er åndelig på den gale måten, slo han fast. - Det er bedre å sette seg et lite mål som en kan nå enn et stort og flott mål som en ikke klarer å nå. 10 minutter er ikke meget, det er jeg enig i. Men det er vesentlig bedre enn ingenting. Tar du 30 minutter vil du i mange dager fristes til å sluntre unna simpellthen fordi du ikke har nok selvdisciplin. Da blir resultatet møfløshet.

- Når synes du jeg skal ta de 10 minuttene?

- Ta dem i alle fall ikke om kvelden like før du legger deg. Da er du for trøtt til å kunne konsentrere deg. Ta dem om morgenen eller når du skal begynne med leksene. Da er du mest opplagt.

- Får jeg stille et dumt spørsmål?

- Enda ett?

- Ikke den tonen takk. Det jeg lurar på er bare hvorfor det egentlig er så viktig å lese i Bibelen?

- Det skal jeg si en masse om i Bibeltimen i morgen, sa Reidar. Men hovedgrunnen er at når du hører og leser Guds Ord, da gjør Gud noe med deg. Da skaper Gud en sterk tro i deg, og du kan ikke unngå å vokse åndelig.

- Kan jeg ikke?

- Nei, selv ikke du kan det.

Og etter å ha lest dette, kan du bruke litt tid til å tenke igjennom hvor mange dager i uka du tror det er realistisk for deg å gjennomføre en andaktsstund. Hvor lang tid tror du du skal sette av hver gang.

Gjør alvor av det. Fortell en kristen bror eller søster hvilket mål du har satt deg, be om forbønn og be vedkommende spørre deg regelmessig om hvordan det går med gjennomføringen av planen.

Hvordan kan du finne noe når du ikke vet hva du leter etter?

Det er ikke alltid like lett å føle at en får noe ut av bibellesningen. Det er ikke så lett å finne noe når en ikke vet noe om hva en skal lete etter. Prøv å still disse spørsmålene til teksten du leser. Da vil du som regel se at den sier deg noe.

a) Hva lærer denne teksten meg om Gud Fader, Jesus Kristus og Den Hellige Ånd?

b) Er det noen personer i denne teksten jeg kan ha som forbilder? Er det noen jeg ikke bør ligne?

c) Lever jeg slik denne teksten sier at jeg skal leve? Kan jeg finne eksempler på at jeg gjør det? Finnes det eksempler på at jeg ikke lever etter den?

d) Innholder teksten formaninger jeg bør ta til meg, bønner jeg kan gjøre til mine, løfter jeg kan støtte meg til? (Er det noen betingelser knyttet til løftene?)

e) Er det noe i teksten jeg tror Gud særlig vil at jeg skal huske på?

En bibelleseplan kan være en veldig god hjelp for nye bibellesere. Til å begynne med kan en bruke Bibelleserens «Nøkkelserien I. Tre måneder med Det nye testamente». Deretter kan en gå over til å bruke «Bibelnøkkelen» eller «Gransk Skriftene».

Hvorfor er det så viktig å lese Bibelen?

Vi har allerede vært inne på det flere ganger. Men la oss likevel ta oss litt tid til å se hva Ordet selv sier om saken.

«Hvis dere blir i mitt ord, er dere virkelig mine disipler», sa Jesus i Joh 8,31. Det å holde seg til mesterens ord, er nærmest kjennetegnet på å være en disippel.

Dernest knytter Ordet oss på en helt spesiell måte til Jesus. «La det dere har hørt fra begynnelsen, få bli i dere. Dersom det dere har hørt fra begynnelsen, blir i dere, vil også dere være i Sønnen og i Faderen» (1 Joh 2,24).

Troen kan vi ikke prestere selv. Uansett hvor mye vi tar oss sammen, får vi det ikke til. Det er Gud som må skape troen i oss og stadig styrke den. Det gjør han ved sitt ord. «Så kommer da troen av det budskapet en hører, og budskapet kommer av Kristi ord» (Rom 10,17).

Vi har allerede snakket om at vi skal bli fylt av Ånden. Det blir vi blant annet ved å høre og lese Guds ord. La oss se hva Bibelen sier om det. «Svar meg på en ting: Fikk dere Ånden på grunn av lovgjerninger eller var det ved å høre og tro? . . . Han som gir dere Ånden og gjør undergjerninger blant dere, gjør han det på grunn av lovgjerninger, eller fordi dere hører budskapet og tror?» (Gal 3,1—5). «Med det samme han talte til meg, kom det ånd i meg» (Esek 2,2).

Ulike måter å tilegne seg Guds ord på

a) Vi skal få høre ordet regelmessig i gudstjenesten og under forkynnelsen og i undervisning.

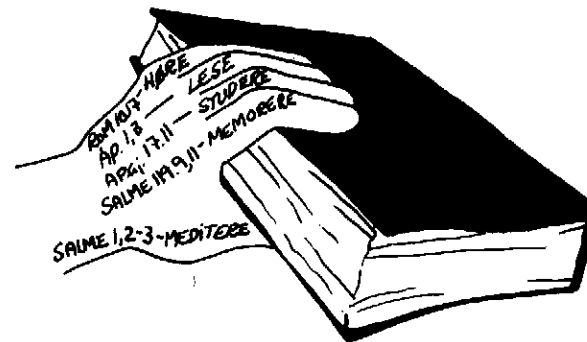
b) Vi skal få lese ordet når vi har vår stille stund.

c) Vi skal få studere ordet slik at vi trenger inn i dybdene og lærer det grundig.

d) Vi skal få memorere det, lære det utenat.

e) Til slutt skal vi nevne det viktigste, vi skal få meditere over det. Det vil si grunne på det og finne ut hvordan det skal anvendes i våre liv (Sal 1).

Illustrasjonen med hånden som griper om Ordet, minner oss om disse ulike måtene å tilegne seg ordet på. Legger du merke til hva det står på tommelen som holder ordet fast?

Til slutt noen spørsmål til ettertanke.

Hvordan skal vi forholde oss til Guds ord

— som enkeltpersoner: Åp 1,3; 5 Mos 6,4—6?

— som fellesskap: Kol 3,16?

— som kristne ledere: Esra 7,10?